

עין חרוד

9.9.2011
י' אלול תשע"א
יום שישי
יומן פנימי 24
(1894)

בעין-חרוד טוב מאוד

זאב

בעין-חרוד
טוב מאוד,
אין שם כסף כלל.
עוברות עגלות
רצונך לעלות?
אמור רק: "עמוד!"
מעמיד הבחור,
נותן גם להחזיק במושכות
וחסל.
רצונך אשכול
ענבים לאכול?
לא צריך גם לשאול.

סור אל הכרם,
תחת גפן בצל
אתה יושב,
קוטף
ואוכל.
שם סנדלר לחייט
תופר נעליים,
החייט לסנדלר
מעיל, מכנסיים.

וכך
לנפח.

הגנן
מביא ירקות מן הגן.
חלב - החולבים, פת - הזורעים,
דבש - הכוורן.

שם
כולם
יחד יושבים לאכול,
יחד יוצאים במחול.
טוב מאוד
בעין-חרוד!

התשע"א - שנת התשעים

מתנדבי חוץ-לארץ

בחודש פברואר 2001, בחורה הולנדית, אחרונת המתנדבים בעין חרוד, ארזה את חפציה ושבה הביתה.

תמה תקופה שהחלה ב- 1968 ונמשכה עד דעיכתה לאחר פרוץ האינתיפאדה השנייה.

בשלהי התקופה הזאת תועלתם של המתנדבים ככוח עבודה הלכה ופחתה. בעידן שבו החקלאות ממוכנת מאד והתעשייה זקוקה לעובדים מיומנים, מעט המתנדבים שהגיעו לעין חרוד עבדו בעיקר בנוי ובחדר האוכל. בסופו של דבר הכריעה מצוקת הדיור במשק את הכף, שממילא הוכרעה ע"י האינתיפאדה. באותה שנה רק 100 מתנדבים הגיעו לארץ, לכן החלטת המזכירות לא להביא מתנדבים למשק הייתה כורח המציאות.

תמיד שהו עובדים ארעיים בקיבוץ, בדרך כלל אחדים בודדים, אבל תופעת המתנדבים שתחילתה אחרי מלחמת ששת הימים הייתה חדשה וייחודית. כזכור, אז ישראל והקיבוץ היו יעדים פופולאריים עבור צעירים בארצות רבות. כדי לענות לפנייות הרבות של בני נוער מחו"ל שביקשו לחוות חיי קיבוץ, מצאו התנועות הקיבוציות לנכון למסד את הטיפול בהם והוקמו מדורים לצורך זה. מעט מאוחר יותר שליחי הסוכנות היהודית בחו"ל שימשו כנציגי התנועות בכל הקשור לפנייות שהתקבלו.

במקביל הוקמו ארגונים פרטיים בכמה ארצות, לרבות ארצות סקנדינביה, שפעלו לעידוד ההתנדבות. בדנמרק ובשוודיה ערכו הארגונים סמינרים למתנדבים לפני צאתם וגם בעת שהותם בקיבוץ. במשך 35 שנה שלח הארגון השוודי "שווקיב" 34,000 מתנדבים לישראל.

לפי הערכה משוערת, יותר מ 400,000 מתנדבים שהו בקיבוצים בתקופה שבין 1968 ל-2001.

כאמור לאחר פרוץ האינתיפאדה פחת מספר הבקשות שהתקבלו וארגוני המתנדבים חדלו להתקיים.

היו מתנדבים שחזרו ל"קיבוצים" פעם נוספת ואף יותר. והיו גם בני מתנדבים

שבאו לישראל כדי לחוות את חווית ההתנדבות של הוריהם. רוב המתנדבים התרשמו טוב מישראל ומהקיבוץ בפרט. למעשה הם חזרו הביתה כשליחים של רצון טוב.

עדיין מוקדם להספיד את המפעל הזה כי בשנת 2004 שוב חל גידול במספר המתנדבים הבאים לישראל. אמנם, מספר קטן לעומת שנות השיא כאשר 13,000 מתנדבים הגיעו לקיבוצים כל שנה.

כ- 1,400 מתנדבים קשרו את גורלם עם ישראל, רובם דרך נישואים ולא מעטים חזרו הביתה עם בן או בת זוג ישראלי.

אני מעריך שקרוב ל- 2,000 מתנדבים שהו בעין חרוד בתקופה הזאת. האימוץ אצל משפחות בקיבוץ שהיה נפוץ בשנים הראשונות התמעט עם חלוף הזמן. מטבע הדברים רוב השוהים הזמניים האלה נשכחו אם כי מספר חברים מקיימים קשר עם פרד הינו, ראסל פרנסס, שתי האחיות ארלט ושרלוטה מהולנד ואחרים. בתקופת האינתיפאדה הראשונה עבדתי ב"מרכז להסברת הקיבוץ" באפעל. באותה עת בדקתי השפעת אירועי האינתיפאדה על אוכלוסיית המתנדבים. כצפוי הייתה השפעה שלילית ופחת מספר הצעירים שפנו להתנדב בקיבוצים. עם שוך האינתיפאדה חלה עליה הדרגתית במספר המתנדבים שבאו לארץ.

בין האנשים ששהו בקיבוצים כמתנדבים ונעשו מפורסמים כעבור שנים היו - סולן להקת "דוראן דוראן" סיימון לה-בון שעבד בקיבוץ גבולות, כוכב הטלוויזיה ג'רי סיינפלד, כוכבת הקולנוע סיגורני וויבר, חברת הקונגרס של ארה"ב מישל בכמן, צלמת הפורטרטים האמריקאית אנני ליבוביץ', הקומיקאי סשה ברון כהן, נשיא אוסטריה היינץ פישר ורבים אחרים.

מספר חברים בעין חרוד עזרו בהדרכה ואירוח המתנדבים. לציון מיוחד ראוי עזרא פיין שפעל רבות - ועדיין פועל - בתחום הזה .

בני קיי

נקודת אה

תודה ענקית ליובל בריל על עשר שנים של שיתוף פעולה ויצירה,
עם ילדי כיתות דה"ו ובשיא "השידור החי"

" השידור החי" זו מסורת בדה"ו. ילדי כיתה ו' מובילים אותנו ומנחים.
זהו שבוע שלם שבו לומדים על תקשורת חזותית, והשיא הוא "השידור החי".
ארבעים דקות של הנחייה מול המצלמה + הקטעים המצולמים הערוכים וכל זה
משודר בערוץ של הקיבוץ
השבוע מתחיל בשיחת פתיחה שבה יובל מציג את הנושא, ומראה לילדים קטעים
משידורים חיים שהיו בעבר.
והשנה נכנס פן נוסף וחשוב - חשיפה למדיה של הצילום גם במחשב, אינטרנט
ורשתות חברתיות.
יובל העלה בדיון עם הילדים את החשיבות בשמירה על פרטיות, ואם רוצים להעלות
תמונות או סרטונים לאינטרנט כדאי לבדוק עד כמה נחשפים (דיברנו על גבול הטעם
הטוב).
דבר חשוב לא פחות שעלה במשך השבוע נגע בהיבט האתיקה, מכבדים את מי שאינו
רוצה להיות מצולם גם אם הוא נמצא במרחב הציבורי.
השבוע מחולק לימים שבהם מתרכזים בכתיבת התסריטים, לאחר מכן מכינים לוח
זמנים ומתחילים לצלם קטעים: פרסומות, כתבות תצוגות אופנה וכו', כדי למלא את
השידור החי בתוכן.
בשבוע הזה עולים הרגשות על גדותיהם ויחד עם התלהבות ליצירה, צחוק ושמחה,
ישנם גם רגעים לא פשוטים עבור הילדים, עליהם לעבוד בקבוצות ולפעמים להניח
את האגו בצד ולשתף פעולה עם רעיון של מישהו אחר. זה לא קל, לרצות שהדברים
יהיו רק כפי "שאני רוצה" ולגלות שהדברים משתנים אל מול המציאות, ולא הכול
קבוע וידוע מראש.
אנחנו, יובל והצוות, נמצאים איתם כל הדרך, עוברים עם הילדים את התהליך,
נמצאים על מנת לתמוך לייעץ, לעזור לילדים ליצור, להוציא לפועל את רצונותיהם
(כמובן בגבול הסביר) ולפתור את הבעיות על הצד הטוב ביותר (בהתחשב בכל
הדברים העומדים לפנינו).
מניסיון העבר הכול נפתר וכולם בסוף מרוצים.
בסוף השבוע ביום חמישי אחר הצהריים משדרים את השידור החי וביום שישי יובל
מביא לנו את השידור ערוך וכולם יכולים לראות איך השידור יצא ואיך הם נראו.
הפעילות הזאת בחופש מצריכה הרבה התארגנות, הרבה מדריכים ומשאבים נפשיים
של הצוות להכיל את התנודות הרבות והשינויים הקיצוניים במצב הרוח של 33
ילדים.

זאת פעילות חשובה ואנו מודים ליובל שכל שנה מוצא את הזמן ומקדיש מעצמו וממרצו לילדי הדה"ו (דבר שאינו מובן מאליו). ועל הפעילות הזאת נאמר, התהליך הוא החשוב ולא התוצאה !!! בתודה ובברכה, צוות הדה"ו - מור, מורן, נעם, אבנר, ניצן

ברכת ההורים לסיום החופש הגדול

"כל שנה מוריק הדשא ועולה החמה, ויורד המטר. כל שנה ושנה האדמה מתחדשת, מלבלב החצב ומזהיב ההדר. כל שנה נולדים אנשים לרוב: לדמעות, ולצחוק, לאחוה, ולשנאה, יש משהו הרוצה רק טוב גם השנה..." (לאה גולדברג)

אנחנו בסיומה של תקופה אחת - החופש הגדול ופתחה של שנה חדשה. וכמו בכל שנה חדשה, שוב קבוצת הדלתיים החמודים מגיעה, וכל קבוצה קופצת-גדלה בשנה. נאחל לדלתיים החדשים המון הצלחה, ואל תדאגו חמודים כי ההי"ים והווי"ים אתכם מחבקים. עם כל החששות והפחדים, כולם את זה עוברים! דעו כי אתם נכנסים לבית ילדים לתפארת, עם ילדים מקסימים ומדריכים ומדריכות נפלאים! רוצים לנצל את המעמד המכובד, ולהודות לכם המדריכים: מור, מורן, נעם, אבנר וניצן, אנשים יקרים! "שפו" – אנחנו מורידים בפניכם את הכובע על היכולת להעניק לילדינו חופש כל כך מאתגר, מעניין, מגוון, מפעיל, מסקרן, מלמד ובכלל כזה כייפי! הצלחתם לתת לילדינו בית נוסף לימי החופש והקיץ החם. הצלחתם ללמד את ילדינו - ערכים מהם. לפתח אצלם אחריות, אכפתיות ודאגה למתרחש סביבם. והעיקר – הרצון להיות נוכחים בכל יום בדה"ו. זה ממש לא מובן מאליו! עמדתם בגבורה במשימה בהחלט לא פשוטה ואנחנו מודים לכם על כך. זה הזמן גם להודות על השנה כולה, באמת שנה נפלאה. אנחנו שולחים את ילדינו בבטחה ויודעים כי הם נמצאים בידיים מסורות, דואגות ומאד אוהבות.

תודה לכם, עם המון הוקרה וההערכה - הורי וילדי הדה"ו

שתי אמהות, אחד חדר אוכל

לאחר הבלאגן בארוחת יום העצמאות, אסתר סמילנסקי ואילה אופנהיימר התנדבו להיות "אמהות הבית" של חדר האוכל ולדאוג שיהיה לנו יותר נעים ונוח לאכול בחדר האוכל (מקום, ניקיון וכד').
ההתנדבות התקבלה בשמחה, ובתיאום עם יובל נצר - מנהל ענף המזון - ועם ועדת מזון, הן החלו בתפקידן ההתנדבותי החדש.
כה לחי!

עמיר פיין
מרכז ועדת מזון

חדר האוכל הוא לא רק מקום לאכילה אלא מקום למפגש חברתי יומיומי. על מנת לשמור עליו ככזה לא מספיק להגיש אוכל טעים בצורה נאה. חדר האוכל צריך להיראות נעים, מטופח, מאיר פנים לחברים ואורחים ולשמש למגוון פעילויות המתקיימות בין כתליו. כאן אנחנו נכנסות לתמונה - לנסות לעזור לצוות הקבוע לשמור על חדר האוכל בכל התחומים שהם מעבר ליומיום של הגשת האוכל והתחזוקה השגרתית.

כחלק מהמשימה הזו תוקנו לאחרונה שולחנות חדר האוכל ונצבעו מחדש, הוחלפו עציצים וטופל מעקה העץ של המדרגות ללובי. נושאים רבים אחרים עדיין מחכים ותורם יגיע בקרוב.
בינתיים שתי בקשות -

כידוע, התחדש לובי חדר האוכל בלוח שמות עשוי קרמיקה צבעונית לתפארת חגיגות ה-90. קרמיקה היא חומר שביר ולכן, **הורים וסבים - בבקשה הסבירו לילדיכם ונכדיכם כי מעתה לא רצוי לשחק בכדור, אופניים, רולר-בלייד וכיוצא באלה בשטח הלובי.** מכה, אפילו אקראית, מהנ"ל, עלולה לשבור בקלות את הלוחות ולהוריד לטימיון עבודה רבה. על מנת שלוח השמות ימשיך לקשט את הלובי עוד שנים רבות - בבקשה הזהירו וצאו החוצה לשחק.

ועוד דבר - אנחנו מבקשות להזכיר לכולם - חברים ואורחים - אמנם אין לנו קוד לבוש רשמי לחדר האוכל ועדיין מקובל היה שנים רבות בעין חרוד שלא נכנסים לחדר האוכל בבגדי ים. בבקשה כבדו את המקום ואת שאר החברים והשאיירו את בגדי הים, הפריאו למיניהם ושאר בגדי החוף - לבריכה.

שבת שלום

אסתר סמילנסקי ואילה אופנהיימר

חלוקת ארוחת ליל שבת בצהריים

לחברים שלום,

על פי החלטת האסיפה, תועבר חלוקת האוכל הביתה, לארוחת ליל שבת, משעות הערב לשעות הצהריים.

חודש הניסיון יתחיל ביום שישי הקרוב, **9 בספטמבר**.

חלוקת האוכל תתקיים בהגשה בין השעות 11:30 - 12:45.

בשעות הערב תיפתח ההגשה לאלו שלא הספיקו לקחת אוכל בשעות הצהריים - למשך 20 דקות בלבד - בין השעות 18:50 - 18:30.

תודה על שיתוף הפעולה, ועדת מזון

הודעה חשובה לחברי מפלגת העבודה בעין חרוד איחוד

הבחירות ליושב ראש המפלגה יתקיימו ביום שני 12.9

חברי העבודה בעין חרוד איחוד היו אמורים לקבל "הודעה לבחור", שבה יש פרטים בקשר להצבעה (אין צורך להביא את ההודעה הזו לקלפי). חבר שיש לו שאלות בנושא ההצבעה מוזמן לפנות אליי.

אנא שימו לב:

הקלפי שבה אנחנו מצביעים היא בחדר האוכל של עין-חרוד **מאוחד**.

הקלפי תהיה פתוחה משעה 10:00 בבוקר עד שעה 22:00

מי שמתקשה להגיע להצבעה מוזמן לפנות אליי ואנסה לעזור לו.

אני פונה לכל חברי המפלגה **לממש את זכותם ולבוא להצביע**.

כפי שנאמר: **מי שמצביע - משפיע**.

דן כהן

משתתפים באבלן של
פנינה שביט ומשפחתה
ואילנה נור ומשפחתה

במות האח
יעקב אלוני ז"ל

שלא תדעו עוד צער
בית עין-חרוד איחוד

הבעת תודה

אנו מודים מקרב לב לכל החברים שעזרו
בסידורי הלוויה, וסייעו להבאתו לקבורה
של אחינו ודודנו יעקב אלוני ז"ל.

אילנה וצביקי נור
והמשפחה בעין-חרוד

המחנות העולים

קול קורא!

אלו הם ימי מהפכה בעם. ימים של התעוררות ורצון לשינוי. יומיום אנו הולכים לעבודה ומקבלים את השיטה בשתיקה, בהכנעה. הנה הגיעה הזמן לשנות, נפרץ הסדק והציבור יוצא לרחובות וצועק "מדינת רווחה!", "לשנות את השיטה!". זה התחיל כמו תמיד, כל אחד היה בשלו; רופא שלא מקבל תנאים, חינוך לא מספיק טוב, דירות במחירים לא סבירים ועוד. אז קרה הדבר המיוחד - הבינו שהכול קשור אחד לשני, שיש מערכת שגורמת לדברים להיראות ככה ודבר משליך על דבר. זה המסר הכי חשוב במאבק הזה, לא הרופאים ולא החינוך, לא הרפתנים ולא הפסיכולוגים, לא מחירי הדירות ולא האמהות החד הוריות, אלא השיטה שכובלת אותנו ומכתיבה חוסר צדק בבסיסה.

מדינה בה יש פערים כלכליים גדולים, שולט ונשלט, הומלס ובעל הון, דורסים ונדרסים - היא מדינה שנידונה לכישלון במוקדם או במאוחר. איננו רוצים לחיות במדינה כזו, מדינה שלא לוקחת אחריות על אזרחיה ובנויה על ערכים כמו "מגיע ליי", "החזק שורד" ו"איש איש לביתו". המדינה עליה אנחנו חולמים היא מדינה שדואגת לאזרחיה דאגה אמיתית. במדינה הזו קודם כל המע"מ ירד והמס יעלה, מה שיאזן קצת יותר בין האזרחים הפשוטים לבעלי ההון ויאפשר תקציב רחב שיושקע באזרחים.

מה החלום שאנו נאבקים עליו בתור התחלה?

- ◆ חוק חינוך חובה מגיל 3 חודשים
- ◆ הפסקת ההקפאה של בניית הדיור הציבורי ושיפוץ דירות
- ◆ הנחה משמעותית בדיור הציבורי
- ◆ פיקוח על שכר הדירה
- ◆ הצעה לעיגון הזכות לדיור כזכות יסוד
- ◆ הורדת מחירי מוצרי החלב, לא על ידי יבוא שבא על חשבון הרפתנים במקום בעלי ההון
- ◆ תוספת תקנים ברפואה הציבורית, ציוד ומיטות וקבלת משכורת כמקובל במדינות ה-OECD

אלו הן הדרישות הבסיסיות שלנו ושל כל אותם מפגינים ולנים במאהלים. אנו דורשים צדק חברתי, מדינת רווחה מתוקנת הדואגת לכלל אזרחיה, לא כסיסמה על דף נייר אלא הלכה למעשה.

חינוך זה הוא משימתנו החינוכית בקיבוץ השנה ובמקומות אחרים לפני כן. זוהי מהותה של התנועה - ליצור חברה שיויונית וצודקת יותר, חברה שראוי לחיות באדם שחי בה הוא אדם חופשי במלוא מובן המילה.

זהו קול קורא אליכם חברי הקיבוץ, קול קורא להשתתף במאבק על פני המדינה שלנו. הקיבוץ הוקם כאלטרנטיבה לחברה. אתם או משפחתכם בחרתם למרוד ולהקים קיבוץ, לייבש ביצות ולא לוותר על האידיאל. רק בנו הבחירה האם להיות מובלים או להוביל. אתם בחרתם וביצעתם וחייתם חיים שיתופיים ויצרתם לכם חיים שרציתם לחיות ובחרתם בהם באופן אקטיבי. עכשיו הגיעה הזמן לעשות בחירה משותפת יותר רחבה, זוהי הבחירה במדינתנו ובדמותה. המדינה יכולה להיות קפיטליסטית ואף קפיטליסטית חזירית ויכולה להיות מדינת רווחה סוציאל דמוקרטית. זה תלוי רק בנו, האזרחים. האם נבחר ברגע האמת להטיל עצמנו על כף המאזניים?

עלה נעלה,

ענבל וים

קומונרים המחנות העולים

הכרת תודה

לחברי קיבוץ עין חרוד איחוד שלום וברכה
ברגשות הערכה חמים אנו רוצים להודות לכם על תרומתכם בסך 4140 ₪ לאיל"ן
סניף התנועה הקיבוצית.
תרומה זו מצטרפת לתרומות חברים, קיבוצים ומפעלים מקיבוצים שונים אשר
תורמים לאיל"ן התנועה הקיבוצית במהלך יום ההתרמה וכל השנה.
בזכות תרומתכם זו, כמו גם התרומות האחרות, אנו מסייעים במהלך השנה סיוע
נדיב ומבורך לילדים ובוגרים הסובלים ממוגבלות פיזית, נכויות של עצב ושריר
ומתמודדים עם אתגרים של חיים רצופי קושי והתמודדות.
תודה מיוחדת לחנה דגן אשר מדי שנה מתגייסת לסייע בהתרמה מתוך רגישות
אנושית ואכפתיות רבה.

יעל אייזנר

מנהלת הסניף איל"ן התנועה הקיבוצית

שירת המקלה

לחברי מקהלת העמקים ולמנצחת יעל וגנר

בשם חברי עין חרוד איחוד אנו רוצים להודות לכם על הקונצרט - מחווה לעין
חרוד איחוד על שנים של אירוח - שהתקיים בחדר-האוכל שלנו.

התרשמנו מאד מהשירה המלוכדת והמדויקת, שהוכיחה שעם עבודה קשה
ומקצועית ניתן להגיע להישגים גבוהים ומרשימים.

חזקו ואמצו בדרככם זו

ועדת תרבות, עין חרוד איחוד

מצל טוז

לחיה זוהר

להוצאת הנינה

יוני

נכדה לליאת ולדדי

דת לגילי ולרק

ברכות חמות

לכל המשפחות

מצל טוז

לעמית ולאודי מערבי

לסליה ולמאיר דורון

למאירה ולדודו פלד

להוצאת הזן-הנכד-הנין

מתן

שמחות לרוז

לכל המשפחות

מצל טוז

לשירי ועמיר פיין

לעזרא פיין

למשפחת סלנט

להוצאת הזת-הנכדה

אילת

כן ירבו שמחות

לכל המשפחות

מצל טוז

ללי ולאליאן סטורמן

לנישואיכס

למריס ולששי מאור

לצפירה זהיר

להוריו של אליאן

שפע ברכות

לכל המשפחות

הורים וילדים יקרים!

**אני שמחה וגאה להזמינכם לחוג ייחודי ומקורי של מדיטציה
ודמיון מודרך לילדים ...**

אפשר להפוך את החיים לנעימים יותר בלימודים, עם חברים ומשפחה
והכול דרך סיפור, משחק והרבה כיף!!!

השימוש במדיטציה ודמיון מודרך מאפשר לילדים להתחבר אל עצמם, לפתח
רגישות ופתיחות לעולם של אינטואיציות ותחושות בטן ומסייע להם להפוך
להרבה יותר מודעים לעצמם ולסביבתם .

מדיטציה ודמיון מודרך תורמים לרוגע, שלוה, ביטחון עצמי ושקט פנימי.
אלה כלים רבי ערך עבור ילדים עם היפראקטיביות, בעיות קשב וריכוז , רגישות
מופרזת ופחדים ויכולים לסייע בהתגברות על קשיים חברתיים ובהתמודדות עם
אתגרים שונים.

שיעור ניסיון ראשון ללא תשלום!

פעילות בת 45 דקות של עבודה על נשימות, דמיון מודרך מונחה, שילוב קלפי
מודעות, משחק וסיפורים.

120 ₪ לילד מהמשק לחודש

החל מיום שני 12.9 בשעה 17:00 במרכז בריאות עין חרוד איחוד מעל הבריכה

מתאים לגילאים 6-12 . חלוקה לפי גילאים בהתאם לנרשמים.

לפרטים נוספים : עינת מאור 052-6649061

היה היה - סיפורים אפלים

זיכרונות מ"האחוזה"

נתבקשתי על ידי עורכת היומן לספר על פינת החי מימי נעורינו, שנקראה בפינו "האחוזה". תקפוני געגועים נוסטלגיים, והחלטתי להרחיב את היריעה. כילדים הספקנו לבלות וליהנות מפינת החי הוותיקה שהשתרעה על השטח שבנוי עליו היום בית לביא. זכורות לי מאז שלוש אתונות, "צנונה", "יוביבה" ושלישית ששכחתי את שמה, שהיינו רוכבים עליהן להנאה ולפעמים גם נופלים, או רותמים אותן לעגלת שני אופנים להובלות שונות. היו שם כלובים עם בעלי חיים שונים, וכמובן עזים וכבשים, ארנבות וחזירי-ים, יונים ותרנגולות, ובעלי כנף שונים. במרוצת הזמן הלכה ודעכה פינת חי זו עד שנעלמה כליל. הייתה גם הקופה "בוץיי" שכלובה עמד בחורשת האורנים שליד חדר האוכל של בית הספר - כיום מועדון החברים של המאוחד. לידה הייתה חצר מגודרת לצבי וצבייה שלא הצליחו לגדל צאצאים חיים, ואנחנו תהינו מה קורה לרגש האמהות של הצבייה.

בפרק זמן זה הגיעו אלינו לחברת הילדים שני נערים חדשים. תחילה היה זה שמשון כוכב ואחר כך מאיר הר ציון, כל אחד מסיבותיו המשפחתיות שלו. משהו מיוחד קשר את שני הנערים האלה בקשרי חברות הדוקים, וגם אנוכי הצטרפתי לחבורת הגרעין הזו שבהמשך נוספו לה עוד נערים. מאיר היה המבוגר שבינינו (בשנה אחת), אבל בעיקר היוזם והרוח החיה. הייתה בו סקרנות וחיבה רבה לטבע ולעולם החי, והוא זה שיזם את הקמתה של פינת החי החדשה ונתן לה את שמה - "האחוזה". במבט לאחור תמהני כיצד התאפשרה התופעה הזו של פינת חי פרטית במסגרת הקיבוץ הקולקטיביסטי. ייתכן שהייתה העלמת עין בבחינת יתעסקו הנערים ביצירה ולא בשובבות והרפתקות נעורים"

המיקום של האחוזה היה מול הבמה המשותפת, בפינת סמטאות הלולים שעמדו בהן מבנים קטנים ומיושנים, שפינו בהדרגה את מקומם ללולים האמריקאיים הגדולים והמשוכללים.

בחצרות הלולים נמצאו הרבה חומרים נטושים שמהם ניתן היה לבנות כלובים ומחסות לבעלי החיים שאספנו: לוחות, קרשים ורשתות למיניהן. מעצי האקליפטוס בחורשות שלאורך נחל חרוד כרתנו קנים וסנדות, וכך בנינו את פינת החי, בזמננו הפנוי, בחופשות, בימי חג ולאחר הלימודים והעבודה במשק.

את בעלי החיים צדנו במלכודות, החל בדורבנים, תנים, ושועלים, וגם גירית יפיפייה הייתה לנו. רצינו ללכוד שפנים, שמנו מלכודת במעלה השביל לעמק הנעלם ומאיר היה עולה בוקר בוקר לפני הלימודים, לוודא שמא נלכד שפן ושלא

ימות חס ושלום - אבל לא הצלחנו. חתול ביצות שנכנס למלכודת והסתבך בחוט ברזל, הורדם על ידי ד"ר שטורמן וכך יכולנו לשחררו מהכפיתה ברגלו ולגדלו בבלוב. היו לנו כלובים לבעלי כנף, מהן ציפורי שיר, ומהן ציפורי טרף מהדורסים למיניהם. היו ציפורי יום כמו בזים, עורבים, דיות, רחמים, ואפילו גוזל של נשר. והיו ציפורי לילה, כמו כוס, תנשמת, ואוח. את האוכל לכל האוכלוסייה הגדולה הזאת סיפקנו משאריות המטבח הגדול של הקיבוץ, וגם גרעינים ותערובת "שנקנו במשיכה" מהחביות בלול וברפת.

מעגל המתעניינים והשותפים לעשייה היומיומית התרחב וגדל, והאחוזה הפכה לשם דבר. מאיר ושמשון היו השניים שנשאו את האלונקה הזאת לכל אורך הדרך, גם אני הטיתי כתף והיו שמות נוספים. אבל כמו לכל דבר טוב, לכל יש סוף. אנחנו גדלנו ובגרנו ופנינו כל אחד לעיסוקים ועניינים אחרים, צעירים יותר המשיכו לטפל בפינת החי עד שלבסוף חדלה להתקיים.

העיסוק שלנו בפינת החי לא היה תלוש ממציאות חיי הטבע שמסביבנו. יללות התנים בעמק, עקבות הדורבנים, ואפילו צחוק הצבוע, היו חלק ממארג חוויות הילדות שלנו. סלעי הנשרים בגלבוע שבהם קיננו הבזים, הרחמים, והחיוויאים, הביצה שהייתה בלב העמק, חורשות האקליפטוס בעין עיזלן וסבך הקנים לאורך הנחל היו עולם שלם של חיי בר בטבע שפסו מעולמנו הנוכחי, המודרני, הכמעט סטרילי. טוב לשוב ולהיזכר בימים של אז ולאז דווקא להתגעגע.

מיכאל אודם
(עין חרוד מאוחד)

גוזלים מהחולה לאחווה בעין חרוד

ילדים נוספים הצטרפו לעבודה באחווה וביניהם
רמי דור ובני אופנהיימר. על הימים ההם מספר בני.

באחווה התחלתי לעבוד בכיתה ח' או ט'. גידלנו שם מינים רבים של חיות בר
מהאזור. היינו מטפסים לקינים ומביאים גוזלים. תפסנו גורים של תנים, שועלים
וצבאים וגידלנו אצלנו. בחורף הלכנו לבריכות הדגים. הגדולים היו יורים ברובה ציד
ואנחנו, הצעירים היינו קופצים ערומים למים הקפואים ומנסים לתפוס את הציפורים
שנפצעו ולא יכלו לברוח. מטיוולים אלו למדתי להכיר ציפורים רבות.

הנחנו מלכודות במערות של בעלי חיים. מערכת המלכודות האלו התפרשה בכל העמק.
בתל יוסף הישנה צדנו דורבנים, בוואדי סידר - שועלים. ניסינו גם לתפוס גירית וסמור
אבל ללא הצלחה.

הרפתקה מיוחדת הייתה איסוף הגוזלים באביב. ציפורי הטרף דגרו על הסלעים
האדומים בגלבוה ועל מצוקים נוספים, ביניהן עורבים שחורים, רחמים, עֶקְבִים, אוה,
תנשמות בזים. גילינו את הקן לפי מעוף הציפורים והשלשלת הלבנה על הסלעים. בשביל
להגיע לקן היה צריך לעתים לשלשל חבל ארוך. חבלים לא היו אז בנמצא ואנו "שאלנו"
חבלים מהבמה המשותפת. (שם הם שימשו להחזיק את המסך). בדרך זו למדנו להכיר
כל סלע גדול בגלבוה.

באחד הטיוולים הללו חיפשנו גוזלים של אוה. דורס לילה זה דוגר בחריצים חשוכים בין
הסלעים, ביום הוא ישן ובלילה צד למחייתו. סרקנו את הגלבוה ממערב, ממזר, למזרח,
מעל הסחנה. באחת הפעמים נכנסנו לחריץ חשוך בין הסלעים על יד "העמק הנעלם".
הדלקנו נרות, אחד נפל ופרצה שריפה. ברחנו הביתה. בלילה כל הגלבוה היה אדום מאש.
לא נרדמנו עד הבוקר כי היינו בטוחים שיבואו לאסור אותנו.

טיול אחר היה לחולה המתייבשת. בכפר גלעדי הכרנו בחור שגידל חיות. היה לו אוסף
של ציפורי ביצה. רמי דור (בן כיתה וחבר ותיק להרפתקאות וטיולים) ואני נסענו אליו
ביום שישי ובשבת בבוקר ירדנו לקיבוץ חולתה שם הדריך אותנו בחור איך לחפש
גוזלים באיים שבתוך האזור המיובש. את הגוזלים היינו אמורים לזהות לפי הציפורים
הבוגרות.

פשטנו את בגדינו, שמנו אותם על הראש ונכנסנו עד צוואר למים. שחינו עד לאיים
והתחלנו לאסוף גוזלים בכובע. לפתע הגיע איש שהתפרץ עלינו בצעקות וחרפות. אחר
כך נודע לנו שהיה זה הצלם פטר מרום (שהתפרסם בצילומיו של אגם החולה הנעלם).
ברחנו והסתתרנו בסוף. הוא רדף אחרינו זמן רב ורק כשחדל חזרנו דרך התעלה
לחולתה, ארזנו את הגוזלים ויצאנו לתפוס טרמפ הביתה.

מכוניות היו מצרך נדיר באותם ימים, וכשירד החושך התחלתי לצעוד רגלי. שלוש שעות
הלכתי עד טבריה. נכנסתי לחורשת אקליפטוסים על יד הכינרת וישנתי בשק שינה.
באור ראשון העירו אותי דייגים, נסעתי הביתה והבאתי את הגוזלים לאחווה.

בני אופנהיימר

חנוכת קיר שלטי החומר

כתבה שושן מדינה

קראו: עמיר פיין, פלא ושושן מדינה

התכנסנו כאן כולם
מזן ועד מדינה
גם מגולן וצור רקיע!
ידענו כי יומנו בהיר
וגווננו גם ליבני גם גרין
בנצנוץ כספי זהרונני ירנין.
מכל כיוון הגענו-
דרום, מערבי, מזרחי וגם שמאלי.
כי כאן בחרנו ובחרתנו,
מדור לדורון, מגל אלי גלדן.
להוציא קמחי מן הארצי,
לברך על רגב אדמה.
לשבת תחת דקל,
ליד פלג רענן.
ליהנות ממאור ופז הכוכבא,
לאכול רימון בנווה,
ולתת בסהר מבטינו.
כשזוהר הדגן ברוח שלו מתנועע,
בצמרת אמיר יונתי תשכון,
תהמה: הן בין ענפי אלון.
ירגיע פיין בן-שלום,
פן יסעור ולא ישקוט.
בן-אנוש ואבן-שושן בזרעי חלום ינבוט.
בן-חיים ונשיא, בן-רפאל ופניאל.
עופר מצליח לרון ולרוץ.
פרחי פרג וקוצי דר-דר יצוץ.
קו הרוחס בצבעי שני ואופיר
כמו פלס ישר יהדהד לנו שיר.
הגורן ירון ויוסף ביבולן,

כוכב השביט ינווט מסלולו.
שובל של רז ימתיק פה סוד,
כי שפירא ושפרן עלינו מאוד!
אותך כל-כך אהבתי- עין חרוד!!!

הי הי הי -
מה קורה כאן מה?
לא הושלמה המשימה!
איך אפשר בלי-

אופנהיימר, אריאב, איצקוביץ',
בורלא, ברודא, בר-חיים, לבקוביץ'.

בריל, פרז, בורשטיין,
גינזבורג, וייס, רייכנשטיין.
קוגוט, כהן וסימון,
גרינגס, הלר וארנון.
ינאי, פקלר, דנציגר,
גרזון, הנסן ווינברגר.
פרידמן, קולטמן, צימרמן,
שיינמן, הלפמן והולצמן!
יוהנסן, זלטין ועבודי,
ויצמן, לצטר וגם גרדי.
שירי ומסורי,
יחיאלי ושילוני,
שגיא, לוי, זיבנר ועזריה,
פרנק, מלול, צוקר וצפדיה.
סנדרוביץ', נודל וגם לוריא,
פומיניך, פונדק, פורת וגור-אריה!
לסקי, סמילנסקי, מירסקי,
פטרו, פלד, פלח, קיש,
וכ-מ-ע-ט גמרנו חיש!
רק עוד קיי, שץ, גר,
מן, גיארי ונור סוגר!

וכל השאר - בשיר אחר!!!

תכנית החוג האזורי לספרות

עונה תשע-עשרה תשע"ב 2011 - 2012

החוג מתקיים בימי ראשון,

במועדון של קיבוץ עין חרוד מאוחד,

בין השעות 19:30 – 21:00

- יום א' 9.10.11 בלהה בן אליהו: "חדר משלך" – קריאה ב"תהילה" של ש"י עגנון
- יום א' 13.11.11 הסופרת צרויה שלו: הקסם המסתורי של תהליך הכתיבה
(ספרה האחרון: "שארית החיים")
- יום א' 11.12.11 הסופר אשכול נבו: "המסע לנוילנד" – תהליך הכתיבה
שמאחורי הרומן
- יום א' 8.1.12 המשורר רפי וייכרט: "שושן קטן, לבן" – סקוטלנד של
שירים ואגמים
- יום א' 5.2.12 פרופ' עמיה ליבליך: הסופי והאינסופי בחקר לאה גולדברג
(100 שנה להולדתה)
- יום א' 18.3.12 פרופ' ניבה אלקין-קורן: הספר בעידן האינטרנט
- יום א' 29.4.12 שי זרחי: עיון בשירתו של ח"נ ביאליק
- יום א' 13.5.12 הסופר חיים באר: מסע בעקבות ג' שופמן
- יום א' 17.6.12 פרופ' אריאל הירשפלד: יצר וחרות – על יצירתו של מ"י
ברדיצ'בסקי ("קלונימוס ונעמי" ו"פרה אדומה")

הכניסה להרצאות – חופשית.

ייתכנו שינויים.

בשאלות אפשר לפנות לאילה בשור: טל: (ע) 6485701 ; (ב) 6485689

יומן תרבות

טקס גזירת הסרט והסרת הלוט מעל קיר שלטי החמר, היה חמים והשרה אווירה משפחתית מסביב לשולחנות, קפה, עוגות ושתייה קלה. קיר השמות מחמר מנציח ומעמיק את הקשר שקיים בין החבר למקום והוא ביטוי לזיכרון ולהיסטוריה המשותפת לכולם, סוג של ציון דרך בציר הזמן של המקום והאנשים החיים כאן. תודה לעליזה דגן, אסתר סמילנסקי, שרון בן שלום, מיכאל רענן, נגה גלדן, עופרי גרדי, דורית שפרן, נילי הלר. אשר העניקו לנו לכבוד שנת ה - 90 מתנה יפיפיה שתישאר איתנו עוד הרבה שנים.

תודה למשפחת רוחס, דורית, דוד והילדים גיא ודניאל על המוסיקפה שאורגן למופת. תודה לכותבי הברכות ולקוראים, שושן ופלא מדינה, עמיר פיין.

בעוד שבוע בתאריך 11-9-16 יום שישי בשעה 20:45 יעלה המסך מעל המופע "90 וצעירים". המופע אשר כל משתתפיו למעלה ממאה חברים, חברות, ילדים, נוער וצעירים עמלים כבר למעלה מחודש על הכנתו. המופע משלב ריקודים, קטעי משחק מהווי המקום, סרטים משולבים מחומר ארכיוני וחומר עכשווי, שירה וכמובן קצת ברכות לרגל האירוע. יש למה לחכות וממה שראיתי יהיה גם ממה להתרגש.

למי שיש כתובות של חברי עין חרוד בעבר, כאלה שעזבו או בני משפחות של עין חרוד שכבר אינם, אתם מוזמנים להגיע למשרד התרבות או לאוולין במשרדה ולקבל הזמנות לאירוע. ישנה חשיבות רבה למפגש החברתי אשר יתקיים מיד לאחר המופע על דשא חדר האוכל וייערך בתבנית מוסיקפה גדולה ומורחבת מאוד. זהו מפגש דורי ורב גילי אשר חוצה משפחות וחברים, זה הזמן להתעדכן ולהחליף חוויות, לחדש קשרים, אישית אני רואה בזה ביטוי לעוצמה החברתית של עין חרוד.

תודה לרוני קיי על התפירה הזריזה של הדגלים לאירוע "90 וצעירים".

משהו אישי, מספר ימים לאחר האירוע אנחנו (מרים ואנוכי) ממריאים לארגנטינה ביחד עם לי ואליאן לחוג שם במסגרת המשפחתית (חתונה קטנה) ולכן אעדר בתקופת חגי תשרי מהמשק, אבל לא אלמן ישראל ועל הגחלת ישמרו אוולין הנסן אשר מובילה את חג ראש השנה, שושן מדינה אשר מובילה את אירועי חג סוכות, השאלות ציודים ואחריות למחסן התרבות והמשרד דוד רוחס. בנושא אירוע ה-90 שאריותיו וספיחיו יש לפנות אל איציק צפדיה.

ששי מאור

אנחנו מתקרבים למועד חג המשק בתאריך 16 בספטמבר... יום שישי
לפנינו שלושה שבועות אחרונים של סגירת קצוות והיערכות לקראת המופע

תשעים וצעירים

אשר לפי כל הסימנים הולך להיות **מרגש, מצחיק וסוחף!**
למעלה **ממאה משתתפים** מכל הגילאים יופיעו על הבמה בשירה, ריקוד ומשחק.
בתוך המופע משולבים סרטוני קולנוע שזולמו ונערכו במיוחד לאירוע זה.
במשך הזמן הקרוב ועד לערב המופע, נידרש לגייס את מיטב רוח ההתנדבות
הפועמת בנו על מנת להשלים את כל הנחוץ למען המופע, ולכן אנחנו מבקשים
להמשיך ולהגיע לחזרות במועד ובזמן שנקבע למשתתפים ולהיענות לפניות צוות
ההפקה בנושא תלבושות, אביזרים וצרכים נוספים.
אנחנו מבקשים מכל הציבור ובמיוחד **מכל משתתפי המופע**, לשריין את השבועות
האחרונים ובעיקר את השבוע האחרון שבין ה - 11.9 ועד 16.9 לטובת ההיערכות
לערב החג בכלל ולמופע בפרט.
בהזדמנות זו תודה גדולה לכל הציבור אשר משתף פעולה בסבר פנים ונועם בכל
עת ובכל פנייה אישית. ברוח זו ובגאווה נמשיך כולנו לפעול ולעשות למען ביתנו
עין חרוד.

בברכה - צוות החג